

FALSK INTELLEKTUELL TOLERANT "KALVINISM"

"Kalvinism", "TULIP" och reformert teologi verkar ha fått ett uppsving i Sverige. Detta gläder mig delvis men jag ser samtidigt en stor fara. Jag är övertygad om att den mest bedrägliga religionen i världen är den som ligger så nära sanningen som möjligt men ändå är falsk. Faran här ligger i en slags "intellektuell tro", som passivt tar ställning i teologiska frågor men som samtidigt (inkonsekvent) "tolererar" helt motsägande läror i samma frågor. Exempel:

Person 1. Jag tror att bibeln lär att Jesus är Gud.
Person 2. Jag tror att bibeln lär att Jesus är skapad.

Kan dessa två personer sägas tro på samma Gud och samma Jesus? Helt uppenbart inte. Och de flesta bekännande kristna håller fullständigt med.

1 Korintierbrevet 2:2

*Ty jag hade bestämt mig för att bland er inte veta av något annat, **utom Jesus Kristus** (personen) **och honom såsom korsfäst** (Hans frälsningsverk).*

Motsägande läror som rör Jesu person och Hans frälsning genom korset kan omöjliga förenas. Här följer några exempel där "kalvinism" skiljer sig från falsk tro i de essentiella frågorna som rör Jesu Kristi frälsningsverk på korset och läran om att Jesus är Herre och Frälsare:

Person 1. Jag tror Kristus dog för Guds utvalda (och försonade alla).
Person 2. Jag tror Kristus dog för hela mänskligheten (och försonade ingen).

Person 1. Jag tror att Kristus med sitt blod på korset för evigt räddade och försonade ALLA som Han dog för.
Person 2. Jag tror att Kristus med sitt blod på korset gjorde räddning "möjlig" för alla utan att effektivt försona en enda!

Person 1. Jag tror på Jesu eviga försoning på korset som enda grund för frälsning.
Person 2. Jag tror Jesus gjorde frälsning "möjlig" på korset, men resten av frälsningen är upp till oss (dvs ingen riktig frälsning/försoning av Kristus på korset!).

Person 1. Jag tror att Herren Jesus visar nåd med vem Han vill.
Person 2. Jag tror att Jesus visar "nåd" med alla utan undantag.

Person 1. Jag tror att Herren Jesus räddar vem Han vill (Gud avgör).
Person 2. Jag tror att Jesus räddar alla som "accepterar" honom, alla som "låter" honom rädda dem (människan avgör).

Vem som helst kan se att dessa två personer tror på helt olika (och motsägande) FRÄLSNING, KORS, NÅD och JESUS. Men en intellektuell tolerant "kalvinist" skulle däremot inte hålla med, utan skulle istället kalla den andre personen för "broder" i tron. Varför? Hur?

Vi talar alltså här om hjärtat av hela den kristna tron: FRÄLSNING, KORSET och NÅD. Så hur kan man påstå att kristna kan tro olika och motsägande i dessa frågor? Visst kan kristna ha skiljande uppfattningar i icke essentiella frågor (profetia, församlingsfrågor osv), men i dessa frågor?

Paulus är världens mest intoleranta man när han tar upp falska korrupta människocentrerade evangelium:

Galaterbrevet 1:6

*Det förvånar mig att ni så snart avfaller från honom, som har kallat er i Kristi nåd, **till ett annat evangelium!***

*Fastän det inte finns något annat, **utan endast några som förvillar er och vill förvränga Kristi evangelium.***

*Men om vi eller en ängel från himlen predikade **ett annat evangelium** för er, än det som vi har predikat för er, **så vare han förbannad!***

*Så som vi redan förut har sagt, så säger jag än en gång: Om någon predikar **ett annat evangelium** för er än det ni har tagit emot, **så vare han förbannad!***

Predikar jag nu till behag för människor eller Gud? Eller söker jag behaga människor? Om jag ännu ville behaga människor, så skulle jag inte vara Kristi tjänare.

Hur kan man påstå att ett annat budskap om Kristi FRÄLSNING, KORSET och NÅD inte är ett annat evangelium? Hur kan man påstå att de motsägande "skillnaderna" här inte är viktiga eller avgörande?

Det finns bara två rimliga anledningar till varför man påstår något sånt. Man är bedragen och/eller falsk. Man har ingen sann tro, och man värdesätter inte vad bekänner sig tro på. Man skulle aldrig "sälja ut" på detta sätt om man hade sann tro. Nej, utan man har endast en "intellektuell tro". Och om man endast har en intellektuell tro så är det inte konstigt alls att man inte "förstår" varför dessa saker är livsviktiga.

Intellektuella "kalvinister" förstår inte varför det är livsviktigt vad man tror om frälsning, lika lite som en annan person som inte tror det är avgörande vad man tror om Jesu gudom inte förstår varför just det skulle vara livsviktigt? Om man har intellektuell tro så är dessa saker endast teoretisk "teologi", och inte en fråga om liv eller död (2 Tim 3:5).

En tolerant intellektuell "kalvinistisk" tro är bland det mest bedrägliga som finns. Det är en tro som ger sken av ödmjukhet men som egentligen (ibland omedvetet) är arrogant. Det är en tro där man "tror sig" förstå sig på bibeln utan att förstå alls. Vem som helst kan "lära sig bibeln" och "hålla med" intellektuellt, men endast Gud kan ge andliga ögon, öron och ett nytt hjärta! Endast Gud kan i sanning lära sina söner och döttrar om synd och (Suverän) nåd och (Suverän) kärlek.

Det är en sak att "hålla med", och tro sig förstå att människan är totalt

fördärvad i synd. Det är en annan sak att i sanning verkligen tro att man själv är totalt fördärvad i synd! Vem som helst kan lära sig en biblisk lära om vad synd är, men endast Gud kan i sanning lära en människa att hon är syndare. Vem som helst kan bekänna med munnen att han/hon förtjänar fördömelse. Men det är en helt annan sak att verkligen uppleva det och tro det.

Det är en sak att bekänna sig tro att "alla är vi syndare". Det är en annan sak att sätta sig ner bredvid en pedofil och inse att både han och jag är lika fördömda inför Gud. Om du inte i ditt hjärta vet att du sitter i samma båt som en pedofil i Guds ögon, så vet du inte vad synd är, och du känner inte Guds Helighet och Rättfärdighet (Mat 5:28, Jak 2:10).

Så, återigen, varför tror inte toleranta "kalvinster" att vad man tex tror om frälsning är livsviktigt och avgörande? Varför tror de inte att det är avgörande att tro att frälsning helt är i Guds/Jesu hand? Eftersom deras tro endast är "intellektuell". De tror inte i sanning på det. De kan "förstå" doktrinen, men de förstår inte!

Varför tror vissa (som med munnen bekänner att Jesus är Gud) att frågan om Jesu gudom inte är en avgörande fråga? Eftersom deras tro endast är "intellektuell". Om de i sanning trodde på det skulle de också med nödvändighet förstå att det är livsviktigt att känna Jesus som Gud:

Johannes 8:24

*...Ty om ni inte tror, **att Jag är** (Gud), skall ni dö i era synder.*

1 Johannes 5:20

Och vi vet att Guds Son har kommit och har gett oss förstånd, så att vi kan känna den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet.

Sanning kan inte tolerera lögn! Och vad är en värre lögn än lögn (korruption, "halvsanning") om Guds nåd, Jesu kors och Hans frälsning?

Psaltaren 119:104

*Genom dina befallningar får jag förstånd, **därför hatar jag alla lögnens vägar.***

Jag måste klargöra en sak. Jag påstår inte på något sätt att andlig insikt och kunskap är ett slags krav för räddning. Men det finns en viktig distinktion här. Det är en sak att vara okunnig, men det är en helt annan sak att känna till sann lära men ändå öppet och konsekvent förneka (och t.o.m avsky läran). Det är en helt annan sak att medvetet hålla fast vid (falsk) lära som ersätter och motsäger det sanna!

Man kan vara ett Guds får som precis börjat läsa bibeln och stöta på en text som "verkar" visa att Jesus inte är Gud. Man är tveksam. Men när tex någon senare kommer och visar utifrån bibeln att Jesus faktiskt är Gud (Psa 119:160), så "omvänder man sig" till sanningen. Heliga Anden använder Guds ord för att överbevisa. Men låt oss säga att personen istället fortsätter att tvivla, eller t.o.m kommer fram till att Jesus är skapad (trots upprepad förmaning från bibeln), då ligger hon väldigt illa till (2 Tim 3:7, 4:4). Läs:

Johannes 16:13

Men när han kommer som är sanningens Ande,
skall han leda er till hela sanningen...

Johannes 8:31

...Om ni förblir **i mitt ord**, så är ni i sanning mina lärjungar.

Och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria.

1 Johannes 2:20

Men ni har smörjelse från den Helige och vet allt.

Jag har inte skrivit till er, så som till dem som inte vet sanningen,
utan så som till dem som känner den, **och att ingen lögn
kommer av sanningen**.

Hur kan en tolerant intellektuell "kalvinist" tro på dessa bibelverser? Han räknar ju person 2 som sin "broder"? Han måste ju därför tro att trots att person 2 har "samma Heliga Ande" som jag, så kommer han fram till annan lära om frälsning, korset och nåd som ersätter och motsäger det sanna. Och trots att jag tillrättavisar honom från bibeln så håller han fast vid lögn (och hatar den sanna läran). Är det så Anden verkar? Att han leder den ena till sanning, medan Han leder den andre "brodern" till att hålla fast vid lögn (och till att avsky sanning)? Verkligen?

Det handlar alltså inte om "okunskap" här, utan det handlar om en "annan" (falsk) kunskap som ersätter det sanna (2 Tim 3:7, 4:4). Det handlar om lögn och bedrägeri om frälsning, korset och nåd. Saken är så bedräglig, eftersom en predikant kan säga så mycket rätt (eller t.o.m allt rätt) men ändå vara falsk. En falsk lärare känns ofta inte igen på vad han säger, utan snarare på vad han inte säger! En halv sanning är en hel lögn (Apo 20:27).

Om en predikant tex predikar "korrekt" från bibeln om Guds förlåtelse, men alltid utelämnar att predika korset, så kan man vara säker på att han är falsk (eftersom förlåtelse och korset nödvändigtvis hör ihop). Om en predikant predikar att "Jesus är Herre", men "systematiskt" utelämnar att predika att det faktiskt innebär att Jesus bestämmer, är avgörande (i frälsning) och har all kontroll och makt, så är han falsk.

Jag vill nu visa att den "toleranta" kalvinisten inte är så tolerant som han så "ödmjukt" ger sken av att vara. Nej, den "toleranta" kalvinisten är inkonsekvent och hycklar. Han är faktiskt också intolerant, men bara när det passar honom själv:

En "tolerant" kalvinist påstår (ofta) att en "broder" bara är "okunnig" som tex håller fast vid att frälsning är i hans egen (fri vilja) hand. Ok, enligt samma regel: Så en "broder" som håller fast vid att Jesus är skapad är bara "okunnig"? Nej, det vågar en "tolerant" kalvinist aldrig säga, utan nu förvandlas "toleransen" till intolerans. Den personen är inte en broder!

Varför är den "toleranta" kalvinisten intolerant mot bekännande kristna som

inte "förstår", eller förnekar, att Jesus är Gud? Varför kallar han inte även dem för "bröder"? Finns det inte bibeltexter som kan "tyckas" innebära att Jesus inte är Gud? Så, varför är "rätt förståelse" av dessa texter nu helt plötsligt avgörande? Varför denna intolerans? Så nu är sanning (till skillnad från lögn) helt plötsligt livsviktig? Men inte när det kommer till vad man tror om frälsning? Så nu är det helt plötsligt "ett krav" att "tro rätt"? Men om frälsning är det fortfarande "öppet" att medvetet ersätta det sanna med det falska och hålla fast vid det trots tillrättavisning? Om frälsning är det alltså fortfarande "ok" för en "broder" att förakta det sanna och kalla det "kalvinism"? Hyckleri?

Kan jag ha förståelse varför en person inte "förstår" eller hatar en viss biblisk lära? Självklart, men det är ingen ursäkt till att man gör det. Har jag förståelse för hur man kan tro på "evolutionen"? Självklart, men det är ingen ursäkt till att man gör det. Att en bekännande kristen fortsätter (och fortsätter) att motsätta sig sanning från Guds ord har inget med intelligens eller "okunskap" att göra. Nej, utan det är ett tecken på att Gud, genom Anden, inte (ännu) har gjort ett verk i henne (2 Tim 3:7, Rom 10:17). Ingen kan i sanning älska och förstå Gud om inte Gud "drar" henne (Joh 6:65, 8:46-47, Luk 10:21-22).

1. Jesus är Gud.
2. Jesus är skapad.

1. Frälsning är i Guds hand.
2. Frälsning är i människans hand.

Är Jesu person en livsviktig del av evangelium? Ja!
Är Jesu frälsning en livsviktig del av evangelium? Ja!

Läran om att Jesus är Gud, och läran om att Jesus är skapad kan omöjlig förenas. De är inte olika "grader" av samma lära, utan motsägande läror. På samma sätt är läran om att Gud allena har frälsningen i sin hand, och läran om att människan har frälsningen i sin (fri vilja) hand inte "grader" av samma lära, utan motsägande läror som ersätter varann. Det handlar alltså inte om "grader" av kunskap av samma evangelium, utan om olika evangelium.

Den "toleranta" kalvinisten förstår att det handlar om olika evangelium när det gäller Jesu gudom, men förnekar det när det gäller Jesu frälsning! Varför?

Förutom det jag redan skrivit så tror jag en anledning till detta ofta är att personen kan ha varit "kristen hela sitt liv". Han har alltid bekänt tro på att Jesus är Gud. Men han har inte alltid känt till "kalvinism" och "TULIP". Och nu har han (intellektuellt) blivit övertygad om dessa läror. Läran är logisk och den tilltalar och gynnar honom (på olika sätt). Han känner att hans tro nu är mer konsekvent och stämmer bättre ihop med bibeln. Men i övrigt så har dessa nya "insikter" inte förändrat så mycket.

Detta tror jag bra beskriver en intellektuell "kalvinist". För honom är "kalvinism" läror och teologi. Det är inte liv eller död. Han värdesätter egentligen inte det han bekänner sig tro på eftersom hans tro endast "sitter i huvudet". Han bekänner (intellektuell) tro på människans fördärv, men tror inte i sanning i sitt hjärta att han själv verkligen är totalt fördärvad.

Han tror tex inte innerst inne att han själv verkligen skulle kunna vara öppen "stolt" homosexuell, eller kallblodig mördare, utan Guds speciella nåd. Han tror inte. Han är "syndare" i sin beaktelse, men inte i sitt hjärta. Han är "syndare", men inte en totalt fördärvad syndare. Därför värdesätter han inte Guds enda sanna evangelium. Han är ingen syndare. Endast verkliga syndare kommer försvara och värdesätta det enda sanna evangeliet - eftersom det är deras enda hopp och enda vila!

Den intellektuella "kalvinisten" är blind för falska evangelium (eftersom han aldrig i sanning trott!). Mörker och ljus är detsamma för en blind. Han kan inte se att han i sitt tidigare "kristna liv" förtröstade på ett falskt hopp, ett falskt evangelium.

Han måste rimligen tro att han tror på samma evangelium som en "broder" som tror på "fri vilja frälsning". Han tror TULIP är en "högre grad" av samma evangelium. Därför uppträder han (falskt) "ödmjukt", och kallar människor som medvetet förkastar "kalvinism" för "bröder" i tron (Jer 23:17, 6:14).

Den intellektuelle "kalvinisten" är arrogant eftersom han tror att han är mer "lärdd" än andra som han kallar (outbildade) "bröder", och att det är därför han "förstår" lärorna som tex "TULIP". Han tror inte att det endast är Heliga Anden som kan ge andlig insikt, kunskap och kärlek till sanningen.

Vad skulle du säga till mig om jag bekände "orthodox" tro på allt som du också tror, men samtidigt sa att jag trodde att även Jehovas vittnen var mina "bröder" i tron? Det skulle ju totalt undergräva hela min beaktelse av tro eller hur? Hur kan han i sanning tro om han är så blind för vad som uppenbart är falsk tro? Hur mycket är hans tro verkligen värd med en sån "tolerans"? Hur mycket värdesätter han verkligen att Jesus är Gud, om han tolererar "bröder" som håller fast vid förnekelse och lögn om Jesu gudom? Ser du poängen?

Vad skulle du säga om ett Jehovas vittne som nu kommit till tro på evangelium? Var han redan frälst och trodde "samma evangelium" då han var del av JV? Självfallet inte! När en man hör Guds sanna evangelium om frälsning av nåd allena i Jesus Kristus så förkastar han totalt sin gamla religion (Fil 3:8). Han förkastar all falsk religion som dynga, där människan själv på olika sätt har den avgörande kontrollen över frälsning (tex fri vilja lära). Och han börjar tillbe den Sanna Guden, som har all makt, och som har frälsning helt i sin egen hand:

Matteus 8:2

Och se, där kom en spetälsk man och tillbad honom och sade:

Herre, om du vill, kan du göra mig ren,

*Då räckte Jesus ut sin hand och rörde vid honom och sade: **Jag vill, bli ren...***

Evangelium är att Jesus är Herren! Att alla människor är syndare och förtjänar fördömelse. Och att Jesus räddar vem Han vill. Evangelium är inte att förkunna att människan själv har frälsningen i sin (fri vilja) hand! Det är ett falskt människocentrerat annat "evangelium".

Den toleranta "kalvinisten" säger:

"Självfallet är TULIP sanning, och "viktiga" läror, men det är inte essentiellt. Utan man kan hålla fast vid lögn om frälsning (där människan är avgörande och inte Gud) men ändå vara en "broder" i tron."

Slutsats: Han värdesätter och försvarar alltså inte frälsning av Guds suveräna nåd allena, eftersom han inte har sann tro, utan endast "intellektuell tro". Han är ingen syndare, och har därför inget absolut behov av Guds enda evangelium om frälsning av nåd allena. Han hatar inte lögnen eftersom han aldrig har älskat sanningen!

Jag har ett flertal gånger hört en svensk "kalvinistisk" predikant invända mot just det jag skriver i den här artikeln. Han står för gemenskap med människor som medvetet förnekar (och ibland hatar) "kalvinistisk tro". Predikanten ger följande liknelse:

"Blinde Bartimeus (Mar 10:46) tog inte upp sin stav och började slå på alla de andra blinda när han hade fått syn av Jesus..."

Och det han menar är att om man som "kalvinist" inte vill ha gemenskap med "arminianer", så är man en arrogant och stolt farise ungefär. Detta påstående är en lögn. Och det är också en felaktig ologisk slutsats.

Liknelsen stämmer inte eftersom den grundar sig på följande falska antaganden:

1. Att man är "stolt" bara för att man inte accepterar heresi (om frälsning tex).
2. Att man tror att man är "smartare", "bättre" eller "högre" än andra bara för att man givits andliga ögon att se.

De falska antagandena här avslöjar vad predikanten själv tror. Han tror att "vissa" kristna (tex han själv) är lite mer intellektuella (och andliga) än andra, så att de "förstår" saker som inte andra (blinda "bröder") kan förstå. Men han låtsas vara "ödmjuk" så att han accepterar och tolererar att sådana (blinda) som inte "förstår" lika bra som han ändå är "bröder". Hyckleri (2 Tim 3:5).

Alla sanna troende vet att andlig insikt är en gåva från Gud genom Heliga Anden (1 Kor 2:13, 1 Joh 2:20, 27). Alla sanna troende vet att intelligens, eller att vara "påläst", inte har något med andlig insikt att göra.

(Många JV är tex väldigt "pålästa", men vad hjälper det? De har "en annan" ande - inte Heliga Anden. De är bedragna eller falska. Därför predikar de en falsk Jesus och ett falskt evangelium. Det är alltså Guds gåva av Heliga Anden som är avgörande, och inte hur "påläst" man är!)

Om predikanten verkligen skulle stå för vad han säger (vilket han inte gör) så skulle han, enligt sin egen invändning, inte ha några som helst problem med att ha gemenskap med bekännande "kristna" som förnekar, eller inte

"förstår", att Jesus är Gud! Inte är "förståelse" av doktrin avgörande? Eller?

"Blinde Bartimeus tog inte upp sin stav och började slå på alla de andra blinda när han hade fått syn av Jesus..."

Inte ska du börja slå på dina "bröder" bara för att de inte "förstått" (lika duktigt som du) att Jesus är Gud än? Du är väl inte stolt för att du är "så kunnig"?

Denne predikant är ologisk och inkonsekvent - men framförallt så hycklar han! Att man inte har gemenskap med en bekännande kristen som förnekar att Jesus är Gud har inget med "stolthet" att göra. Han erkänner ju isf att han själv är "stolt" när han inte har gemenskap med "kristna" som förnekar att Jesus är Gud! Det är ett falskt antagande. Han försöker spela "ödmjuk" utan att se vart han trampar. Han pekar finger åt andra, och kallar dem "stolta", samtidigt som han skjuter sig själv.

Denna slags "ödmjukhet" kallar bibeln horeri. Det är inte "ödmjukt" att säga "frid, frid" och "broder" till människor som hatar Gud och Hans frälsning!

Jeremia 23:17

Om och om igen säger de till dem som föraktar mig:

"HERREN har sagt: Det skall gå er väl." Och till var

och en som följer sitt hårda hjärta säger de:

"Ingen olycka skall drabba er."

Jeremia 6:14

De tar det lätt med att hela mitt folks skada och säger:

"Allt står väl till, allt står väl till". Men allt står inte väl till.

Avslutning:

Det finns idag en falsk föreställning om att "ödmjukhet" handlar om att ta ställning så lite som möjligt, och att vara så okunnig om bibeln som möjligt. Då är man "ödmjuk". Det är lögn. Det finns ingen som tar ställning mer än Herren Jesus själv och Hans apostlar: Joh 2:15, 8:24, Mat 23:33, Apo 4:12, 13:10, 1 Kor 5:3, Gal 1:9, 3:1, 2 Tim 4:2, Tit 1:11, 2:15 mfl.

Visst finns en risk för stolthet i.o.m kunskap (1 Kor 8:1). Men det innebär ju inte att kunskap, i sig själv, skulle vara något ont eller arrogant! Det innebär inte att man är "stolt farise" så fort man citerar en bibelvers! Varför skulle en sann kristen inte vilja ha mer kunskap om Herren? Hur är det "fult"?

Nej, bibeln bejaktar tvärtom, på alla sätt, sann kunskap om Gud som finns i Hans Ord (Hos 4:6). Bibeln "befaller" entydigt kristna att eftersträva kunskap: Joh 8:31-32, 17:17, Kol 1:9-10, 2 Pet 3:16-18, Ef 1:17, 4:13, Fil 1:9, 3:8, 2 Kor 11:6, 2 Tim 3:15-17, Mar 7:8, 1 Kor 14:19-20 mfl.

(Bibeln vittnar även tydligt att man omöjligen kan tro på något som man inte förstår: Mat 13:23, 22:29, Joh 6:69, Rom 10:14 mfl. Om en människa håller fast vid ett falskt evangelium istället för Guds sanna evangelium, som hon inte förstår, så ligger hon illa till. Hon tror alltså inte i okunskap utan har bytt ut det sanna mot det falska: Joh 8:46-47, 2 Tim 3:7, 4:4, 1 Joh 2:21.)

En falsk tom anklagelse mot "TULIP" är att det skulle vara människoskapade läror som "står över bibeln". Det är en grundlös lögn. TULIP är bibliska läror. Punkt. Ja, TULIP är ett "logiskt system". Är "logiska system" automatiskt onda? Är inte (alla) andra bibliska läror logiska och i harmoni med varann? Är inte bibeln logisk? Är inte Gud logisk? Är inte också "arminianism" ett "logiskt system" för dem som tror på de lärorna?

När villolärorna som kom att kallas "arminianism" (fri vilja evangelium) först dök upp fördömdes de snabbt som heresi av majoriteten av protestanter i kyrkomötet i Dort (1618-1619). Vissa falska evangelium är uppenbara tex mormonism, katolicism eller att förneka Jesu gudom. Medan andra falska evangelium är långt mer bedrägliga och djävulska (Rom 16:18).

Att påstå att Kristus kan dö i ditt ställe, och straffas för alla dina synder, men att du ändå kan gå förlorad (och behöva straffas igen) är absolut hädelse och ett annat "evangelium". Att påstå att frälsning är i människans hand (och inte i Guds Suveräna hand allena) är hädelse och ett annat "evangelium".

Vem tjänar på att jag kallar någon för "broder" som trots förmaning från bibeln tex förnekar (och avskyr) att Gud har utvalt ett folk, endast av nåd, som Han ska rädda (5 Mos 9:4-6)? Vem tjänar på att jag kallar någon för "broder" som tror att frälsning är i hans egen (fri vilja) hand?

Slutligen vill jag återigen verkligen poängtera att jag på inget sätt försöker göra "kunskap av doktrin till ett krav". Jag tror simpelt att: "*Salvation is of the LORD!*" (Jona 2:9). Och det är just denna grundläggande och livsviktiga lära som "TULIP" försöker systematisera och förenkla. Det som är avgörande för frälsning är Guds vilja och val - inte människans vilja och val!

Jag tror att det enda "kravet" (från mänskligt perspektiv) är att komma till Jesus som en dödsdömd syndare som förtjänar fördömelse, helt utan egna villkor och krav (syndare är tiggare inte "väljare"!). Jag tror att det enda "kravet" är att inse att nåd och frälsning helt ligger i en annans hand och kontroll.

Men det falska "evangeliet" säger tvärtom att kontrollen helt ligger hos människan, hos hennes vilja och val! Som att Gud är i människans ficka. Som att människan kan plocka fram Gud när hon så vill och önskar. Det är lögn. Gud "erbjuder" inte nåd. Nej, när Gud ger nåd är den alltid speciell, personlig och effektiv. Guds nåd räddar! Det är inte människan som avgör räddning (Rom 9:16), det är Guds (personliga) nåd allena!

Ingenstans i hela NT kommer en troende till Herren Jesus som en "väljare" som valt att "bli räddad"! Nej, de som kommer till Honom, och finner nåd, kommer som smutsiga syndare (tiggare), som inser att makten och kontrollen, över nåd och frälsning, helt är i Hans hand!

I bibeln läser vi att det är syndaren som böjer sig för Jesus som finner nåd, han som endast ropar: "HERRE, OM DU VILL KAN DU RÄDDA MIG!".

Amen.

[www.NyaTestamentet.nu]